

γένους», ὅπερ προφανῶς εἶνε λῆθος ἀντιγραφικόν ἰκνί τοῦ **Λέριος**· διότι παρὰ Διογένηι τῷ Λαερτίῳ (Α', 84'), ὅστις καλεῖ τοῦτον **Δημόδικον**, ἐπιτελείται **Ἀλεέριος** κατὰ λῆθος βεβηκίως ἀντιγραφικόν, ὅπερ εἰσηγήσει τοῦ ἡμετέρου Κοραῆ διωρθώθη διὰ τοῦ **Ὁ Λέριος**, ἐπιδοκιμασθείσης τῆς διορθώσεως παρὰ πάντων τῶν κριτικῶν, ὥστε αἱ νεώτεροι ἐκδόσεις Διογένους τοῦ Λαερτίου γράφουσιν αὐτὸν Λέριον (1). καὶ σήμερον ὁ Δημόδικος οὗτο; θεωρεῖται παρὰ πάντων κοινῶς ὡς Λέριος, καὶ οὐχὶ Μιλήσιος. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὑπ' αὐτοῦ γενομένη μετασκευὴ τοῦ κατὰ τῶν Λαερτίων Φωκυλιδείου ἐπιγράμματος εἶνε ἀπόδειξις ἔμμεσος τούτου· διότι γίνεται δῆλον ἐξ αὐτῆς, ὅτι ὁ Δημόδικος Λέριος ὦν καὶ ἡμιόμοτος τοῦ ἐκ τοῦ συμπολίτου καὶ ἐκυτόν, μετέτρεψεν εἰς βῆρος τῶν Χίων τὸ κατὰ τῶν Λαερτίων σκωπτικὸν ἐπιγράμμα.

Ἐπὶ τῆς μετασκευῆς δὲ ταύτης εἶνε ἐπι ἔργον καὶ κάκωκεν παρὰ τήρησιν τινὰ τῶν χειρογράφων τοῦ Στραζῶνος φέρουσιν, ἰκνί **Προκλέους, Πρωτοκλέους**. Ἐπειδὴ ὁμοῦς πάντα τὰ χειρογραφα τῆς τῆς **Λυρικῆς** καὶ τῆς **Ἑλληνικῆς Ἀθολογίας** φέρουσιν **Προκλῆς**, καὶ ἐπειδὴ ἡ λέξις Πρωτοκλῆς καταστρέφει τὸ μέτρον, οἱ κριτικοὶ θεωροῦσιν ἐκ συμφώνου, καὶ πάντες σήμερον γράφουσιν **Προκλῆς**.

Πλὴν δὲ τῆς εἰς βῆρος τῶν Χίων εὐφυοῦς ταύτης μετασκευῆς τοῦ Φωκυλιδείου ἐπιγράμματος, καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους παρατιθεμένου περὶ τοῦ ἠθικοῦ χαρακτήρος τῶν Μιλησίων γνωμικοῦ, ἔχομεν τοῦ Δημοδίκου τούτου καὶ τὰ ἐξῆς ἐπιγράμματα σκωπτικὰ πάντα, διασωθέντα ἐν ταῖς **Ἀθολογίαις, Ἑλληνικῇ** (ἐκδ. Λειψίας τοῦ 1872, Τ. Γ', XI *Σκωπτικά*, 235 — 238) καὶ **Λυρικῇ** (ἐκδ. Λειψίας, τοῦ 1868^ο σελ. 24 καὶ 25), ταῦτα.

*« Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἀνέρες· ἐν δὲ Κίλιξιν
Εἰς ἀγαθός, Κινύρης· καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ. »*

*« Καππαδόκην ποτ' ἔγιννα κακὴ δάκην· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Κάτθανε, γενοσαμένη αἵματος ἰωβόλου. »*

(1) "Id. "Εκδ. Διδότου ἐν Παρισίοις τῷ 1878, ἐπιμελεῖα C. Gahr. Cobel, ἐν σελ. 21.

